

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Nejvyšší správní soud**, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 1. 2015, č. j. Nao 468/2014 - 47, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 23. 7. 2015, č. j. 30 A 39/2015 - 26,

t a k t o :

I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podáním ze dne 3. 8. 2015 doručeným Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Českých Budějovicích dne 5. 8. 2015 se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení sedmi usnesení Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), mimo jiné i výše uvedeného usnesení ze dne 23. 7. 2015, č. j. 30 A 39/2015 - 26 (dále jen „napadené usnesení“).

[2] Nejvyšší správní soud se v rámci vyhodnocování naplnění podmínek řízení nejprve zabýval otázkou, zda je předmětné podání kasační stížností ve smyslu § 102 s. ř. s. Stěžovatel totiž v podání výslovně uvedl, že se jedná o žalobu proti napadenému usnesení. Dle věty první citovaného ustanovení je kasační stížnost opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí.

[3] Dle § 41 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), jež lze s ohledem na § 64 s. ř. s. použít přiměřeně v soudním řízení správním, a tedy na základě § 120 též v řízení o kasační stížnosti, je soud povinen posuzovat každý úkon účastníka řízení podle jeho obsahu, i když je nesprávně označen.

[4] Nejvyšší správní soud konstatuje, že hlavním cílem žalobcem učiněného podání je inicializace přezkumu rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví. Z povahy argumentace žalobce je přitom zřejmé, že nezamýšlel podat ústavní stížnost dle § 72 odst. 1 písm. a) zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů. Rovněž předmětné podání nelze kvalifikovat jako správní žalobu dle § 65 s. ř. s., neboť touto nelze docílit přezkumu soudního rozhodnutí vydaného v rámci výkonu soudní moci, kterého se však žalobce výslovně domáhal.

[5] Jediným opravným prostředkem, jehož užití přichází za těchto okolností v úvahu, je právě kasační stížnost. Podání žalobce je kasační stížností, neboť směřuje proti rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, přičemž žalobce byl účastníkem soudního řízení správního, ze kterého napadené usnesení vzešlo, a domáhá se jeho zrušení, čímž jsou splněny obligatorní znaky kasační stížnosti dle § 102 s. ř. s. Krajský soud v Českých Budějovicích, jemuž stěžovatel podání zaslal, tedy postupoval správně, pokud podání žalobce vyhodnotil jako kasační stížnost a postoupil je Nejvyššímu správnímu soudu.

[6] Pouze na okraj Nejvyšší správní soud upozorňuje, že Krajský soud v Českých Budějovicích nesprávně postoupil podání stěžovatele s odkazem na § 106 odst. 5 s. ř. s. Dle citovaného ustanovení postoupí kasační stížnost Nejvyššímu správnímu soudu ten soud, který (kasační stížností) napadené rozhodnutí vydal, byla-li tato kasační stížnost podána u tohoto soudu. Jelikož v nynější věci nenastaly předpoklady pro postup dle § 106 odst. 5 s. ř. s., bylo namíste postupovat dle § 7 odst. 4 věty první s. ř. s., dle kterého věcně nepřislušný soud (kterým je krajský soud pro řízení o kasační stížnosti) postoupí návrh k vyřízení soudu věcně a místně příslušnému, byl-li u něj takový návrh podán. V daném případě se však jedná o toliko formální nedostatek bez vlivu na výslednou zákonnost postupu předkládajícího soudu či zachování procesních práv žalobce.

[7] Nejvyšší správní soud při zkoumání podmínek řízení dále zjistil, že stěžovatel spolu s podáním kasační stížnosti nezaplatil soudní poplatek. Usnesením ze dne 26. 8. 2015, č. j. 2 As 201/2015 - 20, jej proto vyzval k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě do 7 dnů od doručení výzvy s poučením, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, bude řízení o kasační stížnosti zastaveno. Toto usnesení bylo doručeno stěžovateli dne 28. 8. 2015 vhozením do domovní nebo jiné adresátově užívané schránky.

[8] Stěžovatel však soudní poplatek ve stanovené lhůtě nezaplatil. Na usnesení reagoval přípisem ze dne 2. 9. 2015, v němž zdůraznil, že výše označené podání, Nejvyšším správním soudem posouzené jako kasační stížnost, označil výslovně jako žalobu, za žalobu je považuje, a proto je také podal ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích. Stěžovatel dále uvedl, že mu není zřejmé, z čeho Nejvyšší správní soud dovozuje, že jde v případě jeho podání o kasační stížnost, mající všechny její náležitosti. V této otázce odkazuje Nejvyšší správní soud na zdůvodnění kvalifikace stěžovatelova původního podání jako kasační stížnosti v bodech [2] – [5].

[9] Jak již bylo uvedeno, protože stěžovatel ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil, Nejvyšší správní soud podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních

pokračování

poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. řízení o kasační stížnosti zastavil.

[10] Stěžovatel do své kasační stížnosti zahrnul i podnět k zahájení kárného řízení ve věci stěžovatelem určených soudců krajského soudu. Nejvyšší správní soud se jím však nezabýval, neboť k jeho projednání není příslušný. V tomto směru považuje za vhodné zdůraznit, že kárným soudem jednajícím ve věcech kárné odpovědnosti soudců je sice na základě zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů, Nejvyšší správní soud, nicméně řízení ve věci kárné odpovědnosti soudce lze zahájit pouze na návrh dle § 8 odst. 1 tohoto zákona, který může být podán toliko osobou k tomu oprávněnou dle § 8 odst. 2 a násl. tohoto zákona, kterou stěžovatel zjevně není.

[11] Pokud jde o námitku podjatosti směřující proti členům soudního senátu krajského soudu, jenž vydal napadené usnesení, konstatuje Nejvyšší správní soud, že námitku podjatosti je třeba vznést v souladu s ustanovením § 8 odst. 5 s. ř. s. zásadně ještě za trvání řízení, na kterém se údajně podjatý soudce podílí. Pokud to není z objektivních důvodů možné, například dozví-li se účastník řízení o důvodu podjatosti soudce až poté, kdy bylo ve věci samé rozhodnuto, lze se nápravy domáhat cestou kasační stížnosti [srov. § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s., za dodržení podmínky ustanovení § 104 odst. 4 téhož zákona]. Vypořádání takové kasační námítky je však součástí věcného posouzení důvodnosti kasační stížnosti, ke kterému v důsledku nezaplacení soudního poplatku a následného zastavení řízení nemohlo dojít.

[12] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 věta první ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jelikož řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. září 2015

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu